

z repertoáru našich scén. Tím vším nastává zřejmý soumrak divadla. Divadlo jakožto nejbezprostřednější výraz základních lidských vášní, nejhlubšího duševního dění se vyžívá, ohrožováno jsouc v bodě, jímž nejvíce získávalo, ve spojení slova s mimikou, pokrokem umění ve filmu, jenž vyrůstá na umění mimické par excellence. V divadlech se předčítají dialogizované romány.

Reformní hnutí bývají vždy exponenty kulturní situace. V divadle se reformuje z několika stran. V Německu a především v Rusku. My však doma jsme bezpečni před reformou. Zveme si stále Stanislavského, a když mu v Holandsku kyne lepší bytí a chce nás opustit, bijeme se za něj. Chodíme se dívat stále na umění, jež bylo už před válkou staré ve svém principu a jež člověku, žijícímu trochu dneškem, je zcela nepřijatelné již pro psychologickou rozdloubanost postav v dramatech, jež tito Rusové hrají. Děláme to z módy a ze slovan-ského bratrství. Z téhož důvodu nemůžeme připustit k nám Tairova s jeho družinou, třeba po vítězné cestě Německem byla stanula na samých našich hranicích. Přenecháváme osvědčení, jež jejich umění vyzařuje, Němcům a převezmeme je až pak z druhé ruky.

Budeme muset skutečně čekat na nápravu, až vývojem věcí nedivadelních v divadlech zasedne ten, jenž je v nich hlavní: lid?

(Var II, str. 473–475, 15. 10. 1923)

Vzhledem k tomu, že všechny literární skupiny vydaly svá programová prohlášení, i my ve svém centrálním orgánu pro RČS prohlašujeme:

Vznikli jsme pod tlakem doby; naším cílem jsou denní požadavky člověka jakožto člověka zvlášť i jakožto člověka vůbec.

Kašleme: na všechny literární cency, na konferenci v Janově, na smlouvu versailleskou, na Tina Pattieru, na Ivana Golla, na Scheinpfluga i Wohlschlägra.

Pravíme: je třeba ráno mít kávu, v poledne polévku a maso, večer rizoto. Je třeba mít zašité díry v kalhotách a je třeba měnit prádlo aspoň jednou za 14 dní. (To vše bylo dosud „Nad naši sílu“, jak napsal Björnson.) Vše ostatní je humbuk, klam, mam a šálení.

Víme: Rabíndranáth Thákur je indický spisovatel; člověk je tvor společenský — život je věc těžká — když se nespíchá, nic se neproměšká; my za vás horký kaštaný z ohně vytahovat nebudem.

Všemu lidstvu ultimátum:

Jak si usteleš, tak si lehneš.

Bažíme po novotách. — *Chceme:* aby slunce bylo aspoň dvakrát za rok popošoupnuto z rovníku na rovnoběžku $53\frac{1}{2}^{\circ}$ s. š. Aby Reprezenční dům byl zbaven své reprezentability, která bude přenesena na nás. Aby Helsingfors byl

obklíčen dohodovým vojskem pod Poincarém, jenž bude před ním kapitulovat.

Aby náš život byl přenesen do jiných kolejí (třeba mezi Eufrat a Tigris, do krajiny oplývající mlékem a strdím). Následkem toho, že ministr Beneš vstoupil na nebesa a Fráňa Zemínová ztratila cvikr, rozpadla se nejkrásnější partaj v ČSR, a aby to mělo něco společného s programovým prohlášením, prohlašujeme, že si nedáme více s... na hlavu a že už otevřeme huby. Poprava bratří Kolínských a odchod 35. pluku za hranice s námi naprosto nesouvisí.

Nakonec prohlašujeme: dalším naším cílem je být ministerskými úředníky, být loajálními a cvičit se v šermu.

MY

i naši epigoni a nohsledi.

(Trn II (litografovaný), č. 7–8, str. 2, asi prosinec 1923)

OBRAZ = živou reklamou a projektem nového světa a života
= produkt života   VŠE OSTATNÍ = KÝČ

Funkce obrazu { praktické, účelné, srozumitelné
propagační
organizující a komponující

OBRAZ { energií
kritikou
hybnou silou } ŽIVOTA

Požadavek: obraz musí být aktivní
musí něco dělat ve světě, v životě. Aby vykonal úlohu, uloženou v jeho ploše, nutno ho strojově rozšířit 1000, 10 000, 100 000 exemplářů. Reprodukce. Grafika letákem.

Nenávidím obrazy jako snoby, již je kupují z touhy po jedinečnosti, aby mezi čtyřmi stěnami estétského příbytku vzdychali před nimi v lenoškách (à la Matisse!). Obraz visící na stěně v uzavřeném prostoru, jalová dekorace pro nic a za nic, nic nedělá, nic nechce, nic neřká, nežije.

originál — unikát

obraz není jen obrazem!!

Teige: BUĎ PLAKÁTEM!

reklamou a projektem nového světa